

Χίος. Ἡ λ. οὐσ. κατὰ θηλ. καὶ οὐδ. γέν. ὡς τοπων. πολλαχ.
2) Ὁ ἀπολήγων εἰς προεξοχάς δᾶσείας καὶ αἰχμηράς ὡς
ἀκάνθας Θράκ. (Μυριόφ.) || Ἀσμ.

Ποῦ νά' βρω πέτρ' ἀγκαθεῷ νά' βάλω προσκεφάλι;
τὸ τί τρανάει τὸ κορμὶ τὰ φταιέι τὸ κεφάλι

Συνών. ἀγγριφωνωτός, ἀγγριφωτός. 3) Οὐσ.,
ἀκανθόχοιδος Βιθυν.

ἀγκαθεῶνας ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. ἀγαθεῶνας Πε-
λοπν. (Μάν. Οἴτυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγκάθι καὶ τῆς περιεκτικῆς καταλ.-
-εῶνας.

Τόπος πλήρης ἀκανθῶν. Συνών. ἴδ. ἐν λ. ἀγκαθεῷ I 5.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀγκάθι τό, κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Οἰν.)
ἀγκάθιν Πόντ. (Οἰν.) ἀγκάθ-θιν Λυκ. (Λιβύσσ.) Κύπρ.
ἀγκάθ-θι Μεγίστ. ἀγκάτ-τιν Κύπρ. ἀγάτ-τι 'Απουλ.
ἀγάθι πολλαχ. ἀγκάθ' Β.Εῦβ. Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Άδρια-
νούπ.) Καππ. (Άνακ. Σίλατ.) Μακεδ. (Βογατσ. Πάγγ. κ.ά.)
Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀκαρναν.) κ. ἄ. ἀγάθι Θεσσ. ἀγάθ'
Θεσσ. Θράκ. (ΑΙν. κ. ἄ.) Κυδων. Λέσβ. Πάρ. (Λεῦν.)
Προπ. (Κύζ.) Σάμ. κ. ἄ. ἀγκάτ' Καππ. (Φερτ.) ἀγκάφ'
Καππ. (Άραβάν.) ἀγκάζ' Καππ. ἀκάθ-θι Καλαβρ. (Μπόβ.)
ἀκάτθιν Σύμ. ἀκάτθι Σύμ. ἀκάτ-τι Σύμ.
ἀκάτι 'Απουλ. (Καλημ.) ἀκάτχι Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀκάφ-
φι Καλαβρ. ἀκάθ-θι Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγάσι Σέριφ.
γκάθ-θιν Κύπρ. ἀχάντιν Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ. ἄ.)
ἀχάντι Πόντ. (Οφ.) ἀχάντι (Κοτύωρ. Κρώμν. Οφ. Σάντ.
Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) χάντιν Πόντ. (Κολων.) χάντι
Πόντ. (Σινώπ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀκάνθιν ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀκάνθιον. Περὶ¹
τοῦ γκ ἀντὶ τοῦ κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀγκίστρι, ἀγκύλη
κτό. πρ. ΓΧατζίδ. ἐν Ἀθηνᾷ 6 (1894) 143 καὶ MNE 2, 139
καὶ 502. 'Ο τύπ. ἀχάντιν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀγκάθι ἢ ἄλλου
τινὸς τύπ., ἀλλ' ἀνεπτύχθη αὐτοτελῶς ἥδη ἀπὸ τῶν μεσν.
χρόνων. Πρ. Εύσταθ. Ἰλ. 468,30 «τὰ γοῦν ἀκάνθια ἀχάν-
τιά τινές φασιν ἔφων ἀνδρῶν» καὶ 746,19 «ἔστι δέ μέχρι²
καὶ νῦν ἀκοῦσαι πολλοὺς τῶν ἀγροίκων οὕτω καὶ τὰ
ἀκάνθια ἀχάντια λέγοντας».

1) Ἡ δᾶσεία καὶ βελονοειδής ἀπόφυσις εἰς τὰ φύλλα ἢ
τοὺς κλώνους ἢ τὸν κορμὸν φυτοῦ, γενικώτερον δὲ πᾶν
ἀκανθῶδες φυτόν, ἀκανθα κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ.)
Καλαβρ. (Μπόβ. κ. ἄ.) Καππ. (Άνακ. Άραβάν. Σίλατ.
Σινασσ. Φερτ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κολων. Κοτύωρ. Κρώμν.
Οἰν. Οφ. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *M'* μπῆκι ἐν'
ἀγκάθ' 's τὸν πουδάρι μ' Αίτωλ. Πάτ'σα' τὰ ἀγκάθι Σινασσ.
Ἡ τρανταφυλλέα 'δει γκάθκια Κύπρ. Ἔσέβεν τ' ἀχάντι' 's σὸ
ποδάρ'ν ἀτ' (ἐνεπίχθη ἢ ἀκανθα εἰς τὸν πόδα του) Κοτύωρ.
Τραπ. Χαλδ. *T'* δομάν' δλον ἀχάντι καὶ τριβόλια ἔγομῶθεν
(τὸ δάσος ἐπληρώθη ὀλόκληρον ἀπὸ ἀκάνθας καὶ τριβό-
λους) Τραπ. || Φρ. Ἀγάθι τό' χει καμωμένο (τὸ ἔχει λεπτύνει,
δεύνει πολὺ εἰς τὸ ἀκρον, ὡς λ. χ. ὅταν στρίψῃ τις τὸν
μύστακα) Κρήτ. Κακό ἀγκάθι (ἡ παρωνυχίς) Ζάκ. Τὸν ἔκαμε
κι ἀλώνιζε ἀγκάθια (ἐπὶ τοῦ αὐστηρῶς τιμωρουμένου ὡς ὁ
ἀναγκαζόμενος νὰ ἀλωνίζῃ ἀκανθώδη χόρτα καὶ ὑποκεί-
μενος εἰς τοὺς νυγμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς σοβαρωτέρας ἐνο-
χλήσεις τῶν ἀκανθῶν) Πελοπν. (Λακων.) Ἀχάντια καὶ τριβόλια
(ἐπὶ παντοειδῶν ἀκανθωδῶν καὶ ἀχρήστων χόρτων καὶ
μεταφ. ἐπὶ μεγάλων καὶ δυσυπερβλήτων ἐμποδίων, τὰ δποῖα
συναντᾶ τις εἰς ἐπιχείρησίν του) Τραπ. Χαλδ. Ἀχάντιν ἐγ-

νουμον' 's σ' ὁμιάτᾳ τ' (ἄκανθα ἔγινα εἰς τὸν ὁφθαλμούς
του, ἦτοι φθονεῖ βλέπων με εύτυχοῦντα) Κερασ. Ἀχάντιν
γίνεται 's τὴ δουλεία μ' (εἰς τὴν ἐργασίαν μου, ἦτοι παρου-
σιάζεται ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν ἐργασίαν μου) αὐτόθ.
Σ' τ' ἀγκάθι στέκω (ζητῶ ἀφορμὴν πρὸς φιλονικίαν)
Πελοπν. Κάθομαι 's τ' ἀγκάθια (είμαι ἀνυπόμονος, ἀνήσυ-
χος ὡς πρὸς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν ὑποθέσεως τινος) Ἡπ.
κ. ἄ. Ἀγκάθια ἔχει ὁ κῶλός του (ἐπὶ τοῦ μὴ καθημένου
ἡσύχως, ἀλλὰ διαρκῶς κινούμενου) Ζάκ. Πελοπν. (Δημη-
τσάν.) κ. ἄ. Στέκονται 's τ' ἀγκάθια (είμαι ἔτοιμος πρὸς
ἀναχρησιν ἢ είμαι πολὺ βιαστικός) Αίτωλ. Ἔζ' κι αὐτὸς
τ' ἀγκάθι τ' (τὴν ὁδύνην, λύπην) αὐτόθ. Τού' χα ἀγάθ'
's τ' γαρδιά (μὲν ἔθλιβε, μὲ ἐλύπει πολὺ) Κυδων. Μοῦ' κατεσ
ἀγκάθι (ἐπὶ τοῦ προξενοῦντος διαρκῆ ἐνόχλησιν ὡς ἡ
εἰσερχομένη που τοῦ σώματος καὶ μὴ δυναμένη εὐκόλως
νὰ ἔξαχθῃ ἀκανθα) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Εἶν' ἐν' ἀγκάθι!
(ἐπὶ ἀνθρώπου φιλέριδος, δύχληροῦ, κακοῦ) πολλαχ. Διαό-
λον ἀγάθια (ἐπίβουλοι καὶ μοχθηροὶ ἀνθρωποι) Κεφαλλ.
|| Παροιμ. Ἄπ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο κι ἀπὸ ρόδο βγαίνει ἀγκάθι
(ώς ἐκ τῶν ἀκανθῶν βλαστάνει τὸ ρόδον καὶ παρὰ τὸ ρόδον
ἡ ἀκανθα, οὕτω καὶ ἐκ τῶν πονηρῶν γονέων γεννῶνται
χρηστὰ τέκνα καὶ τάναταλιν ἐκ χρηστῶν γονέων ἀνάξιοι
τούτων νιοί. Πρ. ἀρχ. παρὰ Πλούταρχ. Περὶ τοῦ ἀκούειν
44 Ε «ώς ἀν' ἔχινόποδας καὶ ἀνά τρηχεῖαν δνωνιν | φύον-
ται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων» πολλαχ. Τὸ καμάρι τοῦ
χωριοῦ καὶ τ' ἀγκάθι τοῦ σπιτιοῦ (ἐπὶ ἀνθρώπου καλῶς φερο-
μένου μὲν πρὸς τοὺς ἔνενος, κακῶς δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους)
Πελοπν. (Κορινθ.) Τ' ἀγκάθι ἀπὸ μικρὸς ἀγκελώνει (ὅτι ὁ
πονηρὸς ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας ρέπει εἰς τὸ κακόν) Πελοπν.
(Πύργ.) Καλουκιόνο ἀγκάθ', χειμουνγάτ' κον μαρούλι' (ἐπὶ
δύωρικοῦ μὴ τρωγομένου εἰς τὸν καρδὸν τῆς παραγωγῆς
του) Αίτωλ. Ἀς μὲ κρατῆ ἡ μαννούλλα μ' κι ἀς μὲ κρατῆ
's τ' ἀγκάθια (ἡ στοργὴ τῆς μητρὸς ἔξαφανίζει πᾶσαν
δυσάρεστον ἐντύπωσιν) αὐτόθ. Ἔβγηκε τ' ἀγκάθι ἀπὸ τὸ
χωράφι (ἐπὶ πονηροῦ ἀνθρώπου ἐκλιπόντος) Πελοπν.
(Λάστ.) Ἔβγαλε τ' ἀγκάθι ἀπὸ τὸ χωράφι (ἔξεδικήθη τιμω-
ρήσας τὸν κακὸν) Δημητσάν. ᩩ λ. καὶ ὡς τοπων. ᩩπ.
Κρήτ. Μῆλ. β) Πληθ. ἀγκάθια, τὰ βελονοειδῆ φύλ-
λα τῆς ἐλάτης Αίτωλ. γ) Τὸ φυτὸν σκόλυμος ὁ Ισπα-
νικός (scolymus Hispanicus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων
(compositae) ἀγν. τόπ. δ) Τὸ φυτὸν κνίδη ἡ διοίκιος
(urtica dioeca) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (urticaceae)
Πόντ. (Σινώπ.) Συνών. τσουκνίδα. ε) Ἀγκάθι
βόιδιο, τὸ φυτὸν δνωνις ἡ ἀκανθώδης (ononis spinosa)
τῆς τάξεως τῶν διψακωδῶν (dipsacaceae) ΘΧελδράιχ
24. Συνών. ἀνωνίδα. ζ) Ἀγκάθι βαφῶν, τὸ ἀκαν-
θῶδες φυτὸν δίψακος ὁ γναφευτικός (dipsacus fullonum)
τῆς τάξεως τῶν διψακωδῶν (dipsacaceae) ΘΧελδράιχ
45. η) Ἀκάτιθιν τοῦ Χριστοῦ, τὸ φυτὸν ἀτρακτυλίς ἡ
λευκόκαυλος (carthamus leucocaulos) τῆς τάξεως τῶν
συνθέτων (compositae) ὁνομασθὲν οὕτω ἐκ τοῦ ἀκανθί-
νου στεφάνου τοῦ Χριστοῦ (κατὰ τὴν παράδ. πολλῶν
ἀκανθῶν ὁ χυμὸς εἰκονίζει τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ) Σύμ.
Συνών. σταυραγκάθι. ι) Μάγισσας ἀχάντιν, τὸ φυτὸν
κίστος ὁ ἐλεισφακόφυλλος (cistus salviifolius) τῆς τά-
ξεως τῶν κιστωδῶν (cistaceae), τοῦ δποίου περιαιροῦντες
τὸν φλοιὸν κατὰ τὸν Μάιον μῆνα κατασκευάζουν σταυροὺς
ὡς ἀποτρόπαια τῆς τῶν μαγισσῶν ἐπηρείας Πόντ. (Κερασ.)
θ) Θριξ ἀκανθώδης Πόντ. (Κερασ.): Σιοράχαντον ἀχάντι
(ἀκανθοχοίδους ἀκανθώδεις τρίχες). ι) Σάρωθρον ἐκ
θάμνου ἀκανθώδους Πόντ. (Κερασ.): Νὰ δάκομπω καὶ
ἀχάντιν 'κ' ἔχω (θὰ σαρώσω καὶ σάρωθρον δὲν ἔχω). ια)

